

Tajné učenie
 Diel prvý:
 Vývoj vesmíru
 Kapitola 16
 Cyklická evolúcia
 a karma (odplata)
 Takto vidíme v histórii
 pravidelné striedanie
 odlivov a prílivov
 ľudského pokroku.
 Veľké kráľovstvá
 a ríše sveta,
 po tom, ako dosiahli
 vrchol svojej veľkosti,
 opäť zostupujú, v súlade
 s tým istým zákonom,
 podľa ktorého stúpali;
 až kým nedosiahli
 najnižší bod,
 ľudstvo sa presadzuje
 a opäť raz stúpa hore,
 vrchol jeho dosiahnutia,
 podľa tohto zákona
 stúpania v cykloch,
 je trochu vyššie
 než bod, z ktorého
 predtým kleslo.
 Ale tieto cykly –
 kolesá v rámci kolies,
 tak súhrnne a dômyselne
 symbolizované
 rôznymi Manus
 a Rishis v Indii
 a Kabiri na západe
 – neovplyvňujú celé ľudstvo
 naraz a v tom istom čase
 – ako je vysvetlené
 v rasovom rozdelení cyklov.
 Preto, ako vidíme,
 je ťažké pochopiť
 a rozlišovať medzi nimi,
 s ohľadom na ich
 fyzické a duchovné vplyvy,
 bez dôkladného zvládnutia
 ich vzťahov,
 a pôsobenie na
 jednotlivé postavenia
 národov a rás
 v ich osude a evolúcii.
 Toto nemôže byť

pochopené,
 ak duchovná činnosť
 v týchto obdobiach –
 tak povediac, predurčených,
 karmickým zákonom –
 je oddelená od ich
 fyzického smeru.
 Prepočty aj tých
 najlepších astrológov
 zlyhajú, alebo v nejakej
 miere zostanú nedokonané,
 pokiaľ táto duálna činnosť
 nie je úplne vzatá do úvahy
 a nie je k nej prístupované
 v týchto intenciách.
 A toto ovládnutie
 môže byť dosiahnuté iba
 cez ZASVÄTENIE.
 Veľký cyklus zahŕňa
 vývoj ľudstva
 od zjavu prvotného človeka
 éterickej formy.
 Prechádza cez
 vnútorné cykly
 jeho postupného vývoja
 od éterického
 dole k polo-éterickému
 až k čisto fyzickému:
 smerom k vykúpeniu
 človeka z jeho obalu
 kože a hmoty,
 po ktorom
 pokračuje vo svojej ceste
 nadol a potom opäť nahor,
 aby išiel naproti
 vrcholu Kruhu,
 kedy manvantarický
 „Had zhltnie svoj chvost“
 a sedem menších cyklov
 uplynulo.
 Toto sú
 veľké Rasové cykly,
 ktoré ovplyvňujú rovnako
 všetky národy a kmene
 zahrnuté v tej
 špeciálnej Rase;
 ale v nich existujú menšie
 a národné, ako aj
 kmeňové cykly,
 ktoré prebiehajú

nezávisle na sebe.
 Vo východnom ezoterizme
 sa nazývajú
 Karmické cykly.
 Na západe,
 plný význam
 gréckej NEMESIS
 (alebo karmy) bol
 úplne zabudnutý.
 Ináč by si kresťania
 lepšie uvedomili
 hlbokú pravdu,
 že Nemesis
 je bez vlastností;
 že zatiaľ čo hrozná bohyňa
 je absolútna a nemenná
 ako Princíp,
 sme to my sami –
 národy a jednotlivci –
 kto ju ženieme k činom
 a dávame jej impulz
 k jej smeru.
 KARMA-NEMESIS
 je stvoriteľom národov
 a smrteľníkov,
 ale keď sú raz stvorení,
 sú to oni, kto ju robia
 buď zúrivým
 alebo odmeňujúcim Anjelom.
 Áno – „Múdri sú tí,
 ktorí si ctia Nemesis“ –
 ako spevácky zbor
 hovorí Prometheus.
 A nemúdri sú tí,
 ktorí veria, že túto bohyňu
 si možno uzmierniť
 nejakými obetami
 a modlitbami
 alebo odkloniť jej koleso
 z cesty, na ktorú sa raz dalo.
 „Tri Sudičky
 a vždy pamätlivé Fúrie“
 sú jej vlastnosti
 iba na Zemi
 a sú splodené nami.
 Niet návratu z ciest,
 po ktorých obieha;
 avšak tie cesty
 sú našim vlastným dielom,
 pretože sme to my,

kolektívne či individuálne,
kto ich pripravuje.
Karma-Nemesis
je synonymom
PROZRETELNOSTI,
bez schémy, dobroty
a každej inej konečnej
vlastnosti a spôsobilosti,
tak nefilozoficky
pripisovanej tej druhej.
Okultista alebo filozof
nebude hovoriť o dobrote
alebo o krutosti
Prozretnosti,
ale stotožňujú ju s pojmom
Karma-Nemesis,
bude učiť,
že napriek tomu
stráži dobro
a dohliada na nich v tomto
i v budúcich životoch;
a že trestá tých,
čo konajú zlo – vždy,
dokonca k jeho siedmemu
znovuzrozeniu. Skrátka,
pokiaľ následok jeho
vhodenia do zmätku
aj toho najmenšieho atómu
v Nekonečnom Svete
harmónie, nebol
nakoniec znovu usporiadaný.
Pretože jediné nariadenie
Karmy (odplaty) –
večné a nemenné nariadenie
– je úplná Harmónia
vo svete hmoty
aká je vo svete Ducha.
Preto neexistuje
Karma (odplata),
ktorá odmeňuje či trestá,
ale sme to my, ktorí
odmeňujeme alebo trestáme
sami seba podľa toho,
či pracujeme v súlade
s prírodou,
zachováваме zákony,
na ktorých tá Harmónia
závisí – alebo či ich
porušujeme.
A ani by neboli cesty

Karmy (odplaty)
nevyspytateľné,
keby ľudia pracovali
v jednote a harmónii,
namiesto
nejednotnosti a zvady.
Pretože naša nevedomosť
takých spôsobov – ktorú
jedna časť ľudstva
volá cestami Prozretnosti,
tmavými a spleťtými;
zatiaľ čo iná časť
v nich vidí konanie
slepého Fatalizmu;
a tretia skupina v nich vidí
iba náhodu, v ktorej ich ani
bohovia ani diabli nevedú;
– (tá nevedomosť) by zaiste
zmizla, keby sme len
pripísali všetko toto
ich správnej príčine.
So správnym poznaním
alebo v nejakej miere
so spoľahlivým úsudkom,
že naši susedia nebudú
viac pracovať, aby nám
ublížili, než by sme my
uvažovali o ublížení im,
dve tretiny zla vo svete
by zmizlo do vzduchu.
Keby žiaden človek
neublížoval svojmu bratovi,
KarmaNemesis
by nezapríčinila
ani prácu
ani prostriedky boja.
Je to neustála prítomnosť
každého elementu
sporu a opozície
v našom strede,
a rozdelenie rás,
národov, kmeňov,
spoločností a jednotlivcov
na Kainov a Ábelov,
vlkov a jahňatá,
čo je hlavnou príčinou
„ciest Prozretnosti“.
Denne vtlačáme tieto
početné zákruty
do našich osudov,

vlastnými rukami,
zatiaľ čo si predstavujeme,
že ideme po stope
kráľovskej vysokej cesty
váženosti a povinnosti
a potom sa sťažujeme,
že tie cesty sú také
spleťtité a také temné.
Stojíme rozpačito
pred tajomstvom
nášho vlastného diela
a hádankami života,
ktoré nevyriešime
a potom viníme
veľkú Sfingu,
že nás ničí.
Ale skutočne, nie je
žiadna náhoda v našich
životoch, ani deformovaný
deň či nešťastie,
ktoré nemožno vystopovať
spať k nášmu vlastnému
konaniu v tomto alebo
v inom živote. Ak človek
poruší zákony Harmónie,
alebo ako to vyjadril jeden
teozofický spisovateľ,
„zákony života“,
človek musí byť pripravený,
že upadne do chaosu,
ktorý sám vyprodukoval.
Pretože podľa
toho istého spisovateľa
„jediný záver, ku ktorému
môže človek dôjsť, je ten,
že tieto zákony života sú
ich vlastnými pomstiteľmi;
a následne že
každý pomstiaci sa Anjel
je iba
typová reprezentácia
ich re-akcie.“
Preto ak je niekto
bezbranný voči týmto
nemenným zákonom,
nie sme to my,
tvorcovia našich osudov,
ale skôr tí anjeli,
strážcovia harmónie.
Karma-Nemesis

nie je viac, než
(duchovný) dynamický
dôsledok vytvorených príčin
a síl prebudených
k aktivite
našimi vlastnými činmi.
Je to zákon
okultnej dynamiky,
že „dané množstvo
energie vynaložené
na duchovnej či astrálnej
rovine vytvára
ďaleko väčšie dôsledky,
než to isté množstvo
vynaložené
na fyzickej rovine
existencie.“
Tento stav bude trvať,
kým nebude duchovná
intuícia človeka úplne
otvorená, čo sa nestane skôr,
než sa úplne zbavíme našich
hrubých obalov hmoty;
kým nezačneme konať
z vnútra, namiesto
večného nasledovania
impulzov z vonku;
konkrétne tých, ktoré sú
vytvorené našimi fyzickými
zmyslami a hrubým
sebeckým telom.
Až do tej doby jediným
utíšením zla v živote
je jednota a harmónia –
SKUTOČNÉ Bratstvo
a altruizmus,
nielen pomenovaním.
Prekonanie jedinej
zlej príčiny
potlačí nie jeden, ale
množstvo zlých následkov.
Jednota v myšlienkach
a konaní,
a filozofický výskum
tajomstiev bytia,
tiež predíde niečomu,
zatiaľ čo sa snažiac
pochopiť to, čo
až doteraz pre nich
zostávalo hádankou,

od vytvárania ďalších príčin
vo svete už tak plnom
zármutku a zla.
Poznanie Karmy (odplaty)
dáva presvedčenie, že ak –
„...cnosť v ťažkostiach
a nerest v triumfe robí
ateistov z ľudí“,
je to len preto,
že ľudstvo vždy
zatvára oči pred veľkou
pravdou, že človek je
sám svoj vlastný spasiteľ
ako aj vlastný ničiteľ.
Že nemusí obviňovať
Nebo a bohov,
Sudičky a Prozreteľnosť,
zo zjavnej nespravodlivosti,
ktorá vládne medzi ľuďmi.
Nech si radšej spomenie
a zopakuje túto trochu
gréckej múdrosti,
ktorá človeka varuje,
aby sa zdržal obviňovania,
ktoré –
„hoci tajomné,
nás iba neomylnne vedie
neoznačenými cestami
od viny k trestu.“
Moderná múdrosť
sa uspokojuje
astronomickými výpočtami
a proroctvami
založenými na neomylných
matematických zákonoch.
Dávna Múdrosť
pridala do studenej lastúry
astronómie
oživujúce elementy
duše a ducha –
ASTROLÓGIU.
A tak
ako hviezdne pohyby
riadia a určujú
ďalšie udalosti na Zemi –
okrem zemiakov
a pravidelnej choroby
tejto užitočnej zeleniny –
tým udalostiam
musí byť dovolené,

aby sa s nimi dopredu rátalo
dokonca aj v jednoduchých
astronomických výpočtoch.
Tí, čo veria v astrológiu,
budú rozumieť tomu,
čo hovoríme, skeptici
sa zasmejú tejto viere
a zosmiešnia túto myšlienku.
Takto zatvárajú oči,
ako pštrosy,
pred vlastným osudom.